

6 Conclusions

A la vista de la situació descrita a lo llarg del document, i encara que els redactors del present informe som partidaris de l'autoctonisme llingüístic en lo que respecta al nom, l'entitat i la codificació llingüística de l'idioma valencià, volem deixar clar que el nostre objectiu no és convèncer a ningú de l'adequació o inadequació de la nostra postura. Reiterem que, al contrari, el nostre propòsit és reivindicar que:

1. **La nostra posició** com a valenciaparlants, açò és, com a parlants i usuaris d'una llengua minoritària reconeguda oficialment com a tal per l'Estat Espanyol i el Consell d'Europa, **mereix el mateix respecte que la d'aquells valencians que opten per posicions “particularistes” o “anexionistes”**. en canvi, A pesar d'eixa evidència, la **nostra postura ve patint les últimes dècades uns maltractes creixents per part** de l'oficialitat, que s'han agreujat des de l'últim canvi de govern autonòmic en l'any 2015.
2. La consideració de la nostra postura com a supostament “minoritària” en la societat valenciana, o l'argument de les majories electorals en un moment determinat, **no són raons acceptables des d'uns paràmetres democràtics, moderns i europeus** que justifiquen la conculcació dels nostres drets com a valenciaparlants, entre ells els de llibertat d'expressió i creació lliterària, o el dret a rebre ajudes públiques en igualtat de condicions, sense discriminacions per usar la normativa autoctonista de la RACV.
3. Respectem la llibertat de càtedra i els procediments interns de funcionament intern de les universitats valencianes, pero som del parer que els actuals responsables del departament de “Filologia Catalana” de l'Universitat de València i les demés universitats valencianes no estan sent objectius en els seus plantejaments, els quals **veem moguts més per motivacions polítiques i ideològiques que científiques**, i per tant deuen observar-se com una opinió de part, en lloc d'una opinió objectiva i desideologisada.
4. L'afirmació anterior la sustentem especialment en que **“la ciència” no pot, en ningun cas, esgrimir-se com a motiu per a justificar la discriminació social cap de llengües minoritàries**, simplement perque vullgmantindre la seua consciència sociolingüística no dialectal, constatable a nivell sociològic i històric, i tampoc perque vullguen autodeterminar dita consciència en una codificació llingüística consensuada i acceptada per abundants filòlegs, llingüistes, escriptors, entitats culturals i usuaris del valencià, que no estan d'acort en les tesis anexionistes que defenen els actuals responsables del departament de “Filologia Catalana” de l'Universitat de València i les demés universitats valencianes.

5. Com afirma l'article 9 de la Declaració Universal dels Drets Llingüístics, "*Tota comunitat llingüística té dret a codificar, estandardisar, preservar, desenvolupar i promoure el seu sistema llingüístic, sense interferències induïdes o forçades*".
6. **El cas valencià, ademés, és perfectament homologable a la d'uns altres casos sense haver d'eixir d'Europa**, com ara el del noruec o el del gallec; o, en èpoques passades, l'ucranià.
7. Perque apostem per la convivència i per la plena normalisació social de l'idioma valencià, els firmants d'est informe demanem, davant del Consell d'Europa, **que els poders públics valencians, espanyols i europeus tracten als valenciaparlants "autoctonistes" en el mateix respecte i reconeiximent que als "particularistes" i especialment els "anexionistes"**, reconeixent **els mateixos drets a rebre ajuda, promoció i difusió** a les entitats i escriptors que aposten per l'ús social de la llengua valenciana des dels criteris "autoctonistes" de la RACV, sense ninguna discriminació.
8. Per això, els firmants d'este informe reclamem als poders públics les reformes legislatives necessàries per a
  - a) Impedir llegalment qualsevol discriminació, activa o passiva, als valenciaparlants usuaris de les normes de la RACV,
  - b) Reconéixer llegalment a la RACV i, en concret, a la seua Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes, com a entitat normativa de referència per a la llengua valenciana, puix ho és ya *de facto* per als valencians partidaris de les tesis autoctonistes i, per això mateix, representativa d'una part important de la comunitat llingüística valenciaparlant.
9. Igualment, els firmants d'est informe afirmem que els nostres drets com a valenciaparlants no es veuen complits en l'existència única de versions orals o escrites en català estàndart, i **revindiquem que els poders públics valencians, espanyols i europeus fomenten l'existència de versions orals i escrites en estàndart valencià a tots els nivells**, distintes de les catalanes, i especialment en l'ensenyança, Internet, Google, les rets socials o el software d'ús habitual, independentment de la consideració com a subjecte idiomàtic diferenciat que cada qual otorgue a la modalitat llingüística valenciana.
10. Este plantejament se concep com la millor manera de **protegir el sentiment sociolingüístic històric dels valencians de parlar una llengua autònoma, de potenciar la seua autoestima llingüística i, per tant, la conservació de l'idioma en les generacions futures**, partint de la base que una excessiva separació entre les variants vernaculars i l'estàndart oficial provoca la no identificació dels parlants en la llengua oficial, i la seua defecció idiomàtica.